

tal og ændret noget af det første Mindretals Bestemmelser, idet man har forment, at Tyendet godt kunde have et Privilegium i det Løsøre, som er knyttet til Landejendomme og indbefattes under Landejendommens Pantsættelse. Man har fra det første Mindretals Side ment, at dette maaske kunde skade Realkreditten noget, men der er vistnok ingen Grund til at befrygte dette, og det synes at være en naturlig Fordring fra Tyendets Side, at dets Krav paa Løn skal gaa forud for Pantskreditorerne med Hensyn til selve Besætningen, der findes paa Gaarden. Endelig var der ogsaa nogen Uoverensstemmelse med Hensyn til Tyendenævn, idet der i Lovforslaget indføres en Bestemmelse om, at Tvistigheder mellem Husbond og Tyende skulle søges afgjorte ved et Tyendenævn, der i Begyndelsen skal optræde som en forligsmæglende Institution mellem Husbond og Tyende, men ogsaa kan afsige Kendelse, naar Kendelsen ikke gaar ud paa andet, end at Tyendeforholdet erklæres for ugyldigt fra en af Parternes Side; men gaar den ud over dette, mener det første Mindretal, hvortil Ministeriet har sluttet sig, at saa maa den stedlige Dommer tiltræde Nævnet for at skabe det juridiske Element deri. Paa dette Punkt har Ministeriet ogsaa ment at burde gøre en Tilføjelse til Lovforslaget, som gaar ud paa, at disse Bestemmelser om Tyendenævn bør undergives Revision, naar Retsplejeloven er traadt i Kraft, idet det er en Uskik, som de moderne Love ere inde paa, at unddrage saa meget som muligt fra de ordinære Domstoles Omraade. Naar altsaa den Dag kommer, da Retsplejeloven er traadt i Kraft, eller overhovedet, at Retsplejens Bestemmelser blive moderniserede herhjemme, bør man gaa bort fra det, og saa kan man maaske supplere Retsplejeloven med en Lov om Meddomsmænd, ikke alene for Tyendeforholdets Vedkommende, men ogsaa for andre Retsforholds Vedkommende.

Hvad dernæst Lovforslagets mere positive Indhold angaar, kan jeg i alt væsentligt indskrænke mig til at henvise til selve Lovforslaget med Motiver og til Betænkningen fra Tyendekommissionen og skal kun fremdrage ganske enkelte Forhold. Det er Hovedregelen i Lovforslaget, at Husbond og Tyende kunne ordne Forholdet mellem sig, saaledes som de selv maatte ønske; dog er der visse Undtagelser. Som saadanne Undtagelser kunne nævnes, at Tyendet har Ret til ved Tjenestens lov-

lige Ophør og indtil en Maaned derefter af Husbonden at kræve udstedt et Tjenestebevis, indeholdende en Bevidnelse af den udførte Tjenestes Art og Varighed; dernæst en Bestemmelse om, at Fæstemaal ikke gyldigt kan indgaa for længere Tid end et Aar; endvidere Bestemmelsen i Lovforslagets § 13 med Hensyn til Indretningen af Tyendeværelser og Bestemmelsen i § 24 om, at skolepligtigt Tyende paa Skoledagene ikke af Husbonden maa anvendes til Arbejde i de sidste tre Timer forud for Skoletiden og ikke før Kl. 6 Morgen. Yderligere er der visse Bestemmelser, som ikke paa Forhaand kunne fraviges. Det er Bestemmelsen om, at Husbonden skal holde Tyendets Tøj assureret, og Reglerne om Retsforholdet i Tilfælde af Tyendets Sygdom. Paa dette Punkt har Ministeriet i Lovudkastets § 16 foretaget nogle Ændringer i Kommissionsmindretallets Forslag, og derom findes der nærmere Bemærkninger i Motiverne. Endelig har Ministeriet ogsaa forment, at man i nogen Grad maatte forandre Regelen i § 28 om Tyendets Ansvar, idet der i Kommissionsmindretallets Forslag staar, at Tyendet har Erstatningspligt for den Skade, det paafører ved Forsæt eller grov Uagtsomhed. Ministeriet mener, at Ordet „grov“ bør udelades, thi man kan ikke give en Lovregel om, at Uagtsomhed er tilladt, naar den ikke kan karakteriseres som grov. Med Hensyn til de øvrige Forskelligheder mellem Ministeriets og Kommissionsmindretallets Forslag kan jeg indskrænke mig til at henvise til Bemærkningerne.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Statsstøtte til Tuberkuløses Sygebehandling. Aarsagen til, at dette Lovforslag nu forelægges, er den, at det i Lov Nr. 70 14. April 1905 § 11 bestemmes, at denne Lov bliver at forelægge Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1911. Det Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, stemmer i alt væsentligt med den paa dette Omraade gældende Lov. Jeg skal lige bemærke, at Titelen er sammentrængt noget; den var før: Lov om Statsstøtte til Sygehuse for tuberkuløse samt Patienters Behandling paa saadanne, men man har anset den foreslaaede Titel for tilstrækkelig; at der i Loven findes Bestemmelser om Statskassens Bidrag til Sygehuse, behøver ikke udtrykkeligt at staa i Titelen. Med Hensyn til Statskassens Bidrag er Bestemmelsen i den nugældende Lov, at for Finansaaret 1905—06 og for de følgende 4 Finansaar stilles 100,000 Kr. aarlig til Mini-